

زمستان برای «محمود جنگی» یادآور خاطرات گذشته است

خانه پدر بزرگ برای همه بود

۲

صندوق
خاطرات

● جای خالی بی بی جان برایمان سخت بود

حاج آقا شاپوری، از قدیمی های هیئت علی اصغر^(ع) در محله سرشور، بیشتر وقت ها در خانه اش، مراسم روضه برپا بود. ساکن محله زرخش (شهید بصیر) همان طور که خاطرات پدر بزرگ را تعریف می کند، بغض گلویش را می گیرد. انگار شیرینی خاطرات آن روزها با جای خالی پدر بزرگ و مادر بزرگش برایش تلخ شده است. ادامه می دهد: همیشه عطر گل های محمدی باغچه اش از سر کوچه به مشام می رسید. هنوز هم عطر این گل مرا به خاطرات آن دوران می برد.

● آخرین آدم برفی در کنار مادر بزرگ

جنگی می گوید: زمستان همان سال (۱۳۸۳) دوباره در خانه قدیمی پدر بزرگ جمع شدیم. بساط انار و چای داغ و شوخی و خنده نوه ها با پدر بزرگ برپا بود. یکی از بچه های فامیل پیشنهاد درست کردن آدم برفی را داد. آن موقع سرباز بودم. همه دویدم داخل حیاط؛ آن قدر گرم برف بازی و درست کردن آدم برفی بودیم که یادم رفته بود هوا سرد است.

او تعریف می کند: آدم برفی که تمام شد، دیدم پدر بزرگ آرام آرام بلند شد و عصا زان رفت داخل خانه و چند دقیقه بعد، سطل سفیدی آورد و گذاشت روی سر آدم برفی و با خنده گفت: بابا! برایش کلاه آوردم تا شب سرما نخورد. آقا محمود کنار همان آدم برفی با آن کلاه سفیدش ایستاد و با پدر بزرگش عکس یادگاری گرفت.

حالا دیگر نه پدر بزرگی است و نه آن خانه قدیمی؛ ولی خاطرات پدر بزرگ و بی بی جان همیشه در قلب نوه هایش زنده است.

● در خانه پدر بزرگ به روی همه باز بود

پدر بزرگش از قدیمی های محله سرشور بود، راننده تاکسی و اهل دل بود. همیشه دوست و آشنا را به خانه اش دعوت می کرد. چه برسد به نوه هایش. آقا محمود می گوید: او خیلی میهمان نواز بود و برای سهولت آمدن مهمان، به قفل در خانه اش، سیم مفتولی بسته بود که حکم آیفون را داشت. هر که می آمد، آن سیم را می کشید و در را باز می کرد. پدر بزرگ می گفت این چفتی در خانه برکت می آورد؛ همه اهالی محله می دانستند در خانه حاج آقا شاپوری از نماز صبح تا غروب آفتاب به روی همه باز است. جنگی ادامه می دهد: علاوه بر همسایه ها، دوست و فامیل، اگر پدر بزرگ زائران خسته و سرگردانی را می دید که می خواستند یکی دو ساعت استراحت کنند، نشانی خانه اش را می داد. آن ها هم می دانستند اگر سیم مفتولی را بکشند، در خانه باز می شود و مهمان خانه پدر بزرگ می شوند. هر چه بود، برای همه بود.

مرکز نیکوکاری شهدای مسجد النبی^(ص) در آغاز زمستان با توزیع بسته های معیشتی در شب یلدا به خانوارهای تحت پوشش کمک کرد

یلدا، بهانه ای برای مهربانی

عیدگاه

مسجد النبی^(ص) آشنا شده است. او نیز سرپرست خانوار است و می گوید: خدا به این خیران هر چه می خواهند بدهد. این بسته ها کمک می کند مشکلات زندگی مان کمتر شود و دستان پیش بچه ها خالی نماند.

● حمایت مستمر از مددجویان

مدیر مرکز نیکوکاری و کانون خادم یاری شهدای مسجد النبی^(ص) درباره این طرح توضیح می دهد: این بسته ها به مناسبت شب یلدا، با کمک خیران تهیه شده است و بین ۲۵۰ خانواده تحت پوشش مرکز توزیع می شود که شامل اقلام مختلف مواد غذایی است. به گفته اصغر عباسی، از مجموع ۲۵۰ خانوار تحت پوشش، در ۱۲۰ خانواده، بانوان سرپرست هستند که اغلب سن زیادی دارند و توانایی انجام کار هم ندارند. او می گوید: این بانوان برای تأمین مایحتاج زندگی به حمایت مستمر نیاز دارند. اغلب آن ها در محلات حاشیه شهر سکونت دارند و توسط اعضای مرکز نیکوکاری و کانون خادم یاری شهدای مسجد النبی^(ص) شناسایی شده اند.

واقعاً نیازمند هستند. توزیع بسته های معیشتی، لوازم التحریر و کمک های موردی، در طول سال برای این خانواده ها انجام می شود. او ادامه می دهد: در قرآن کریم تأکید شده که انجام کار خیر، در اصل برای خود مانعیت دارد. کمک به دیگران، توشه ای برای زندگی اخروی ماست و همین که خداوند این توفیق را نصیبمان کرده، نعمتی بزرگ است.

● کمک های خیریه، تکیه گاه خانواده ها

فاطمه، یکی از مددجویان این مرکز، خودش را از بولوار شهید نامجو به مسجد رسانده است. سرپرست خانوار است و از اعضای معلول خانواده اش پرستاری می کند. چهار سالی می شود که تحت پوشش مرکز خیریه مسجد النبی^(ص) قرار دارد. بالینکه این خانواده تحت حمایت سازمان بهزیستی است و مستمری ماهانه دریافت می کند، این کمک ها پاسخگوی همه هزینه های زندگی نیست. او می گوید: اگر کمک های این خیریه نباشد، با مشکلات زیادی روبه رومی شویم. سال گذشته بخاری نداشتیم و بایگیری خیران همین مرکز، بخاری به دستان رسید. هر وقت مشکلی پیش می آید، اول با مدیر مرکز، آقای عباسی، صحبت می کنم و خدا را شکر تا امروز دستم پیش خانواده خالی نمانده است. مریم خانم هم از بولوار توس آمده است و بسته معیشتی اش راتحویل می گیرد. حدود یک سال است که با مرکز نیکوکاری

صدر مرکز نیکوکاری و کانون خادم یاری شهدای مسجد النبی^(ص) محله احمدآباد، در هفته گذشته با همراهی خیران و نمازگزاران این مسجد، توانست ۲۵۰ بسته معیشتی تهیه و میان خانواده های نیازمند تحت پوشش خود توزیع کند. این بسته ها در آستانه شب یلدا آماده شده بود تا در روزهایی که سفره بسیاری از خانواده ها کوچک تر از همیشه است، کانون خانواده ها گرم بماند.

● خیرانی که پای کار همدلی ایستاده اند

بسته های معیشتی، گوشه ای از شبستان مسجد چیده شده اند. تعدادی از خانواده های تحت پوشش مرکز نیکوکاری مسجد النبی^(ص) نیز خودشان را به مسجد رسانده اند تا بسته ها را تحویل بگیرند. علی مقدم یکی از خیران ثابت این مرکز است. او در بیشتر مناسبت های مذهبی و ملی سهمی در کمک به نیازمندان دارد. مقدم درباره انگیزه اش از این کار توضیح می دهد: انجام کار خیر به انسان آرامش می دهد. همین که بتوانیم گوشه ای از درد و رنج کسی را کم کنیم، برای خودمان آرامش و رضایت قلبی به همراه دارد. این حس خوب، توصیف شدنی نیست. علیرضا مؤمن از دیگر ساکنان قدیمی محله احمدآباد است که از طریق نماز جماعت با مرکز نیکوکاری مسجد آشنا شده است. او می گوید: این مرکز با تحقیق و بررسی دقیق، خانواده های نیازمند واقعی را شناسایی می کند. خانواده هایی که تحت پوشش قرار گرفته اند،